

۳۷- طلب مغفرت از خداوند ﷻ

اَللّٰهُمَّ اِنَّ اسْتَغْفَارِيْ اِيَّاكَ وَاَنَا مُصِرٌّ عَلٰى مَا نَهَيْتَ فَلَهُ حَيَاٌ، وَتَرَكِي الْاِسْتِغْفَارَ مَعَ عِلْمِيْ بِسَعَةِ حِلْمِكَ تَضِيْعٌ لِّحَقِّ الرَّجَاِ.

خداوندا طلب مغفرت من از تو، در حالی که بر آنچه مرا از آن نهی کرده‌ای اصرار دارم، کم حیایی باشد و اینکه ترک استغفار کنم در حالی که از وسعت رحمتت آگاهم، ضایع کردن حق امیدواری است.

اَللّٰهُمَّ اِنَّ ذُنُوْبِيْ تُؤْيِسُنِيْ اَنْ اَرْجُوَكَ، وَاِنَّ عِلْمِيْ بِسَعَةِ رَحْمَتِكَ يُؤْمِنُنِيْ اَنْ اَخْشَاكَ، فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّآلِ مُحَمَّدٍ، وَحَقِّقْ رَجَائِيْ لَكَ، وَكَذِّبْ خَوْفِيْ مِنْكَ، وَكُنْ لِيْ عِنْدَ اَحْسَنِ ظَنِّيْ بِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّحِمِيْنَ.

خداوندا، گناهانم مأیوس می‌گرداند مرا که امیدوار باشم به تو، و آگاهی‌ام از گستردگی رحمتت ایمن می‌گرداند مرا از اینکه بترسم از تو، پس بر محمد و آل محمد درود فرست، و محقق ساز امیدواری‌ام نسبت به تو را، و ترس مرا از تو باطل ساز، و باش برای من نزد نیکوترین گمانم نسبت به تو ای مهربان‌ترین مهربانان.